

ROSA CRUX

2/2024

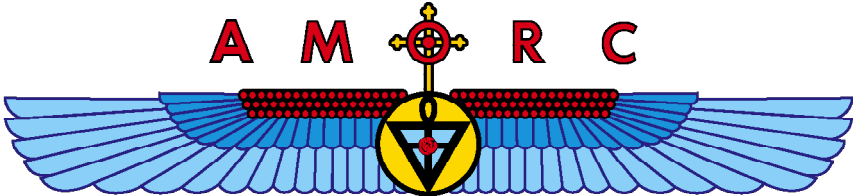

Filosofiaa - Mystiikkaa - Tiedettä - Kulttuuria

Platonin akatemian mosaiikki - T. Siminius Stephanuksen huvilasta Pompeijissa.

A M O R C

ROSA CRUX

FILOSOFIAA - MYSTIIKKA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Nro 2, Joulukuu 2024, 27. vuosikerta

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Elämän tarkoitus.....	6
Kosmiseen vaikuttaminen ja mystikon työkalupakki.....	16
Mystiikan käytännön soveltaminen.....	21
Rukoushetki.....	29

Kansikuva: / Jari Jussila

© Copyright 2024
Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI

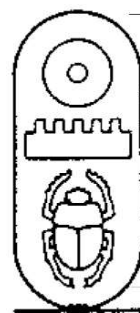
AMORC, Tesomajärvenkatu 4 D 60
33310 TAMPERE
amorc@amorc.fi
www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

ISSN 2736-8610 (painettu)

ISSN 2736-8629 (verkkojulkaisu)

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin perustana on filosofinen ja vihkimyksellinen perinne. Jäsenten edistyessä opinnoissaan heidät vihitään seuraavalle opintotasolle tai -asteelle. Ruusuristiläiset, niin miehet kuin naisetkin kautta maailman, opiskelevat luonnon lakeja elääkseen harmoniassa niiden kanssa. Opiskelun aihepiirejä ovat mm. sielun luonne, intuition kehittäminen, klassinen kreikkalainen filosofia, kehon energiakeskukset ja itseparantamistekniikat. Ruusuristiläinen perimätieto opastaa ja kannustaa opiskelijaa löytämään sisimmässämme jo olevan viisauden, myötätunnon, voiman ja rauhan.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?
Pyydä esitteemme osoitteella:
Ruusuristin Veljeskunta AMORC
Tesomajärvenkatu 4 D 60
33310 TAMPERE
soita iltasin tai jätä viesti
050-561 1128
yhteys sähköpostitse:
amorc@amorc.fi
www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

”Kaikkien niiden vaikutteiden tarkoituksena, joita luonto saa meissä aikaan, on harjoittaa sieluumme sen sovinnontekokauden aikana, herättää meidät kohti ikuisia totuuksia, jotka näkyvät verhon takaa ja johdattaa meidät saamaan takaisin sen, minkä olemme kadottaneet.”

Louis-Claude de Saint-Martin

Elämän tarkoitus

Frater Jari Jussila

Elämän tarkoitus oli Live Söderlundin esitelmän aiheena AMORCin kesäpäivillä Turussa. Kysymys siitä, mikä on elämän tarkoitus, on yksi perustavaa laatua olevista filosofisista kysymyksistä. Live korosti, että tähän kysymykseen vain sinulla on vastaus, vain sinä voit tietää, mikä on totuus sinulle [1].

Richard Leider on osuvasti ilmaissut elämän tarkoituksesta, että syntymästä lähtien me kaikki vanhenemme, mutta kasvamiseen ja kypsymiseen voimme itse vaikuttaa. Vanheneminen kuuluu hänen mukaansa keholle ja kypsyminen hengelle; vanheneminen ei vaadi meiltä mitään erityistä, mutta kypsyminen vaatii henkistä etsintää [2].

Tony Dunderfelt esittää elämäntarkoituksia kirjassaan, että ihminen kolmen- ja neljänkymmenen vuoden iän välillä tavallisesti kysyy, mitkä ovat elämän syvimmat perusteet. Tämä voi johtaa suhteen luomiseen elämän tarkoitukseen, jossa suhde elämään kokonaisuutena, maapalloon kosmoksen osana, Luojaan, hen-

kiseen ja hengelliseen muotoutuu [3]. Elämän tarkoituksen hahmottaminen saattaa käynnistyä myös kriisin kohtaamisen myötä, oli se sitten henkilökohtainen, sosiaalinen tai eksistentiaalinen luonteeltaan, jolloin ihminen joutuu joko ensimmäistä kertaa tai uudelleen pohtimaan elämänsä tarkoitusta.

Näin kävi esimerkiksi Victor Strecherille, jonka tyttären kuolema käynnisti tämän prosessin. Kirjassaan tarkoituksellista elämää (Life on Purpose) hän kuvaa tapahtuman kulkua seuraavasti: ”Olin herännyt uneen, kiivennyt sängystä ja hetkeä myöhemmin lähtenyt järvelle. Ei kovin fiksua - Michigan-järvellä on satoja laivoja ja varmasti myös joukko mittättömiä kajakkeja... en välittänyt siitä. Ehkä melon Wisconsinin, ajattelin, mutta aurinko pysäytti melontani, kun se murtautui horisontin yli. Käännyin itään ja istuin hiljaa... täysin hiljaa. Yhtäkkiä miljardi kultaista valonpilkahdusta ympäröi minut auringon noustessa. Sillä hetkellä tunsin tyttärentäni Julian lämmön ja rakkauden. Unohda se, isä, hän sanoi minulle.

Melkein kaaduin. Oli hätkähdyttävää kuulla hänen äänensä. Hän oli kuollut vain muutamaa kuukautta aiemmin. Elämäni risteyskohta oli tuossa - kaksi mailia Michigan-järven rannalta. Merkit olivat selvät. Yhdessä nuolessa luki: ”Muuta kaikki.” Toisessa luki: ”Kuolema.” Eikä Julia sanonut minulle pilkallisesti: ”Pääse yli siitä!” Hän kertoi minulle, että selviytyäkseni minun olisi päästävä yli itsestäni ja ellettävä sen puolesta, mikä on tärkeintä. Kun palasin rantaan, tajusin, että oli isänpäivä. Tämä oli hänen lahjansa minulle - lahja, joka pelastaisi henkeni.” [4]

Tästä inspiroituneena Victor on omistanut elämänsä auttaakseen muita löytämään oman elämänsä tarkoituksen. Tutkimus elämän tarkoituksen vaikutuksista ihmisen hyvinvoinnille on vaikuttava: ”vuosia lisää elinikää, vähentää sydänkohtauksen ja aivohalvauksen riskiä, vähentää Alzheimerin taudin riskiä yli puolella, auttaa rentoutumaan päivisin ja nukkumaan paremmin öisin, ... vähentää tulehdussoluja, lisää hyvää kolesterolia ja korjaa DNA:ta” [4]. Näistä eduista voi jokainen päästä nauttimaan, eikä se maksa mitään. Mistä siis löytää tarkoitus elämälleen?

Viktor Franklin mukaan tarkoi-

tus viittaa sellaiseen toimintaan, joka ulottuu ihmisestä ulospäin kohti maailmaa, johon hän on kiinnittynyt. Tarkoituksen voi löytää vain itsensä ulkopuolelta, kun taas sana ”merkitys” viittaa johonkin, jonka ihminen voi löytää itsestään, ”merkityksellisiä asioita, jotka ovat minulle tärkeitä” [5].

Hautakiviharjoitus

Yhtenä keinona löytää se, mikä on tärkeää itsensä ulkopuolella, Victor Strecher ehdottaa kokeilemaan oman muistikirjoituksen tai hautakiven tekstin kuvittelua. Mitä haluaisit, että omassa hautakivessäsi lukee? Victor pitää kuvittelua erityisen hyödyllisenä harjoituksena, silloin jos kokee ristiriitoja keskenään kilpailevien tarkoitusten välillä. Tällöin voit kysyä itseltäsi: ”Haluatko, että hautakiveesi tulee [lisää nykyinen pakkomielle]?”. Haluatko olla kenties haudausmaan r i k k a i n ihminen? Entä haudausmaan viehättävän henkilö? [4].

Elämän tarkoituksen, tavoitteen, joka ohjaa elämääsi, löytäminen

tai uudelleen löytäminen on helpommin sanottu kuin tehty. Voi olla, että sille ei koe edes tarvetta tai oma tulevaisuuden kuva tuntuu niin sumealta ja käsillä olevat haasteet niin isoilta, että elämän tarkoitus tuntuu niiden rinnalla mitättömältä asialta. Joillakin muilla tavoitteilla saattaa olla tärkeämpi prioriteetti elämässä. Tavoitteet on kuitenkin mahdollista hahmottaa myös hierarkiana, jossa hierarkian ylimpänä ovat elämän tavoitteet, jota seuraa olemisen tavoitteet ja alimpana tekemisen tavoitteet [6]. Hierarkkinen lähestymistapa tavoitteisiin nostaa ylemmäksi omaa ideaalia itseä koskevat tavoitteet, jotka ovat ydinarvoja, pitkän tähtäimen tavoitteita ja sosiaalista identiteettiä koskevia tavoitteita. Näitä seuraava taso on olemisen tavoitteiden taso, joka kuvaa niitä mielialoja ja tunteita, joita haluat kokea ollaksesi se henkilö, joka haluat olla. Olemisen tason tavoitteista on puolestaan johdettavissa tekemisen tavoitteet, mitä sinun tulee tehdä ja kuinka sinun tulee toimia, jotta voit kokea niitä mielialoja ja tunteita, joita haluat kokea.

Elämän tarkoituksen hahmottamiseksi ja kirkastamiseksi Victor ehdottaa kuusivaiheisen

prosessin läpikäyntiä: 1) Pohdi, mikä sinulle merkitsee eniten elämässäsi. 2) Mieti henkilöä, jota haluaisit jäljitellä. 3) Tee hautakiviharjoitus. 4) Mieti mitkä tavoitteet elämässä ovat kaikista merkityksellisimpiä. 5) Muodosta arvokkaimmista tavoitteistasi elämän kokonaistarkoituksesi. 6) Tee tarkoituksesi näkyväksi.

Arvot, hyveet ja vahvuudet

Sitä, mikä merkitsee sinulle eniten voit lähestyä arvojen ja hyveiden kautta. Mitkä arvot ja hyveet ovat sinulle kaikista tärkeimpiä? Antiikin kreikkalaisessa kulttuurissa ja filosofiassa hyve (kreik. aretē) oli keskeinen käsite, joka yhdistettiin tarkoituksen tai päämäärän täyttymiseen. Nykyisin hyve määritellään tavoiteltavaksi, vahvuuksista muodostuvaksi kokonaisuudeksi, eettisesti ja moraalisesti arvokkaaksi ominaisuudeksi, joka palvelee yksilöä ja tämän ympäristöä [7]. Platon (427–347 eaa.) korosti neljää kardinaalihyvetä, joista muut hyveet riippuvat: viisaus (lat. prudentia), oikeudenmukaisuus (lat. iustitia), rohkeus (lat. fortitudo) ja kohtuullisuus (lat. temperantia). Tuomas Akvinolainen (1225–1274 jaa.) sisällytti Platonin kardinaalihyveet (viisaus, oikeudenmukaisuus,

rohkeus ja kohtuullisuus) osaksi kristillisiä hyveitä ja täydensi niitä kolmella teologisella hyveellä: usko (kreik. pistis), toivo (kreik. elpis) ja rakkaus (kreik. agapē). Edelleenkin viisaus, oikeudenmukaisuus, rohkeus ja kohtuullisuus ovat laajasti arvostettuja hyveitä, vaikka eri kulttuurien keskuudessa esiintyy tiettyjä eroavaisuuksia [7].

vuoksi esitetty ehdotukset näistä puuttuvista nimityksistä heitto-merkkien (') sisällä. Esimerkiksi 'tasapainoisuus' tai tasapainoinen vuorovaikuttaminen sopii riidanhaluisuuden ja myötäilevyyden väliin, sen edustaessa sellaista vuorovaikutustapaa jossa ihminen pitää puolensa, mutta ei myöskään alistu tai yritä miellyttää muita liikaa.

1. pahe	hyve	2. pahe
uhkarohkeus	miehuullisuus	pelkuruus
hillittömyys	kohtuullisuus	epäaistillisuus
tuhlaavaisuus	anteliaisuus	ahneus
nousukasmaisuus	runsaskätisyys	kitsaus
tyhmänylpeys	suurisieluisuus	pienisieluisuus
kunnianhimoisuus	'kunniallisuus'	kunnianhimottomuus
suuttuvaisuus	rauhallisuus	suuttumattomuus
riidanhaluisuus	'tasapainoisuus'	myötäileväisyys
kerskailevaisuus	totuudellisuus	väärä vaatimattomuus
pellemäisyys	seurallisuus	jöröys
'liiallinen tiukkuus'	oikeudenmukaisuus	epäoikeudenmukaisuus
'vihamielisyys'	ystävyyys	'liiallinen riippuvuus'

Platonin tunnetuin oppilas Aristoteles (382–322 eaa.) esiteli teoksessaan Nikomakhoksen etiikka näkemyksen hyveellisyydestä kultaisena keskitienä kahden paheen välissä [8]. Teoksessaan hän ei kuitenkaan nimeä kaikkia hyveitä tai niiden vastapareja. Seuraavassa taulukossa on kuitenkin selkeyden

Vaikka aristoteeliset käsitykset hyveistä eivät täysin vastaa nykyaikaista hyveajattelua, niiden perusta on sama: ihminen voi henkisesti hyvin harjoittaessaan hyveitä eli tehdessään itsessään arvokkaita asioita [7]. Victor Strecher kehottaa valitsemaan arvoista tai hyveistä kolme, jot-

ka merkitsevät sinulle eniten ja käyttämään hieman aikaa niiden miettimiseen, tai mikä olisi vielä parempi, kirjoittamaan niistä, miksi tietty arvo tai hyve on juuri sinulle tärkeä. Hän myös antaa oman listan arvoista, joista valita: saavuttaminen, yhteisöllisyys, luovuus, nautinto, asiantuntijuus, itsenäisyys, kiltteys, ihmissuhteet, maine, vastuullisuus, turvallisuus, itsehillintä, henkisyys, perinteellisyys, terveys [4].

Jos tuntuu siltä, että näistä edellä mainituista arvoista tai hyveistä on vaikea valita tai ei oikein tiedä mikä niistä puhuttelee, niin asiaa voi lähestyä myös luonteenvahvuuksien kautta. Christopher Petersonin ja Peter Seligmanin vuonna 2004 käynnistämässä Values in Action (VIA) eli hyveet toiminnassa -hankkeessa tuotettiin uusi luonteenvahvuuksien luokittelu kuuden päähyveen alle: viisaus, oikeudenmukaisuus, rohkeus, kohtuullisuus, inhimillisyys ja henkisyys [9]. Nämä hyveet esiintyvät kautta historian ja saattavat olla jopa biologisesti määräytyneitä ja valikoituneet sen perusteella, minkälaiset ominaisuudet ovat ihmisen selviytymisen kannalta olennaisia [7].

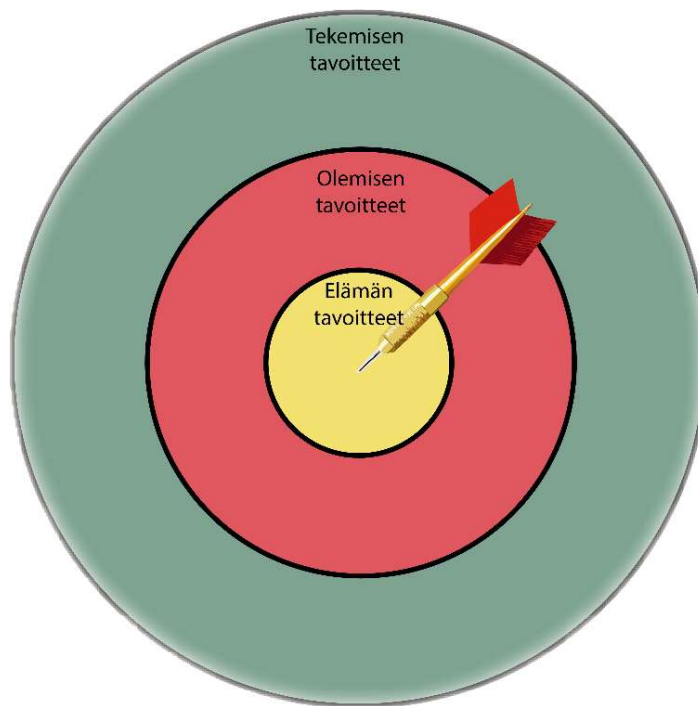
VIA-luonteenvahvuusmittarin avulla voit testata, mitkä 24 luonteen vahvuutta ovat juuri sinulle ominaisia. Pääset vastaamaan kyselyyn osoitteesta: VIA Institute on Character (viacharacter.org), johon vastattua saat tuloksena omien luonteenvahvuuksien analyysin. Analyysin jälkeen voit pohtia sopivatko ne sinulle hyvin? Oliko luonteenvahvuuksissasi jotain yllättävää? Myös keskustelu muiden kanssa omista luonteenvahvuuksista saattaa avata sinulle uusia ulottuvuuksia.

Inspiroivan henkilön jäljittely tai seuraaminen

Mikäli edellinen, arvojen, hyveiden tai vahvuuksien kautta elämän tarkoituksen hahmottaminen tuntuu haastavalta, Victor kehottaa miettimään henkilöä, joka voisi toimia sinulle esikuvana – kenen elämää haluaisit seurata tai jäljitellä? Puhuttelee ko sinua jonkun ihmisen, kuten urheilijan, näyttelijän, poliitikon, hyväntekijän tai jonkun historiallisen henkilön elämä? Löydätkö jonkun sellaisen henkilön tai kenties useamman kuin yhden elämästä jotain inspiroivaa, jota haluaisit itse tavoitella?

Tavoitteiden merkityksellisyys ja elämän kokonaistarkoitus

Hautakiviharjoituksen avulla voit kuvainnollisesti hahmottaa, mikä näistä tuntuu kaikkein tärkeimmältä. Miten haluaisit, että sinut muistetaan – ja jos vain tärkein elämäntehtävä pitäisi mainita, niin mikä se olisi? Tästä harjoitteesta on helppo siirtyä seuraavaan, niin sanottuun tikkatauluharjoitukseen. Tikkatauluharjoituksessa elämän tavoite tai elämän tavoitteet kirjataan tikkataulun keskelle, elämää ohjaavaksi tavoitteeksi, joka on sinun elämäsi keskiössä. Seuraavalle kehälle merkitään olemisen tavoitteet, jotka kuvaavat niitä tunteita, emootioita ja mielialoja, joita haluat kokea ollaksesi se ihminen, joka haluat olla. Uloimmalle kehälle kirjataan ne tavoitteet, erityiset tavat, rutiinit, rituaalit ja käyttäytymismallit, joita sinun on säännöllisesti harjoitettava, jotta voit tehdä ne asiat, joita tarvitset

ollaksesi se henkilö, joka haluat olla.

Elämän tavoitteet ovat pitkäaikaisia, korkean tason tavoitteita, jotka vastaavat kysymykseen miksi teet asioita, joita teet [10]. Elämän tavoitteet voivat liittyä sosiaalisiin identiteetteihin, kuten

käsitykseen itsestä perheenjäsenenä, työelämässä, vapaa-ajalla, jne. Niiden tulisi ohjata olemisen tavoitteita, ja olemisen tavoitteet tulisi olla sellaisia, että ne auttavat elämän tavoitteiden saa-

vuttamista. Tekemisen tavoitteet ovat puolestaan konkreettisia ja luonteeltaan lyhytaikaisia, tekemisiä, jotka kumpuavat olemisen tavoitteista ja jotka johtavat sellaisiin kokemuksiin, joita haluat kokea. Esimerkiksi hyvinvoinnin kokemus ei synny itsestään, vaan sen eteen täytyy myös tehdä työtä. Tikkatauluharjoitus on kätevä menetelmä erityisesti elämän kokonaistarkoituksen muotoiluun.

Tarkoituksen tekeminen näkyväksi ja todeksi

Kuvittele mitä haluat olla ja maalaa tai piirrä se. Tiedosta, että on sinun käsissäsi maalata sellainen tulevaisuuden kuva itsestäsi mitä todella tahdot ja toivot. Havainnoi tämän jälkeen maalaustasi.

Oletko tyytyväinen maalaukseesi? Ovatko asiat, joita maalasit todella sellaisia, jotka sisimmässäsi tunnet tärkeiksi, vai onko siinä vieraita asioita – kenties sellaisia, jotka ovat tulleet maalaukseen oman tahtosi tai toiveidesi ulkopuolelta? Mitkä maalauksessasi ovat sellaisia asioita, joita olet omaksunut kulttuuristasi tai esimerkiksi van-

hemmiltasi? Tunnistatko jotain epäharmoniaa suhteessa siihen, mitä sisimmässäsi tunnet? Huomaa, että tämä maalaus on sinun. Sinä voit maalata tai uudelleen maalata sen vastaamaan tahtoasi elämäsi tarkoituksesta.

Vaihtoehtoisesti voit myös koota visiotaulun. Vetovoiman lain popularisoinut Rhonda Byrne [11] [12] toi visiotaulun suuren yleisön tietoisuuteen. Visiotaulu on yksittäisen maalauksen sijasta kollaasi kuvista, jotka edustavat asioita, joita yksilö haluaa elämältään. Sen voi koota esimerkiksi leikkaamalla ja liimaamalla (fyysiseen tai digitaaliseseen) tauluun kuvia sellaisista asioista, joita tahdot saavuttaa

elämässäsi. Visiotaulu voi auttaa tulevaisuuden visiointiin liittyvistä ongelmista siirtymistä sellaisen polun luomiseen, joka on optimistinen ja havaittavissa [13]. Tällaisia tapoja asettaa tavoitteita ja visualisoida niitä on myös kritisoitu. Kappes & Oettingenin [14] toteuttamassa tutkimuksessa havaittiin, että positiiviset fantasiat ihannoidusta tulevaisuudesta vähensivät tutkit-

tavien energiaa ja motivaatiota saavuttaa ihannoitu tulevaisuutensa. Tutkimuksen tuloksien perusteella yksi syy siihen, miksi positiiviset fantasiat ennustavat huonoa suoriutumista liittyvät siihen, että ne eivät tuota energiaa halutun tulevaisuuden tavoitteluun [14]. Sitä vastoin realististen fantasioiden on havaittu olevan yhteydessä suurempaan menestykseen ja motivaatioon. Esimerkiksi yliopistosta valmistuneet, jotka kuvittelevat saavansa unelmiensa työpaikan, saavat työpaikan epätodennäköisemmin kuin ne, jotka kuvittelevat, miten ja minne he aikovat hakea [15].

Neil Farber [16] nostaa esille useita perusteluita sille, mikä on pielessä vetovoiman lain soveltamisessa, niin kuin Rhonda on sen esittänyt. Neil vertaa vetovoiman lakia myös aiemmin suosiossa olleeseen New Thought ajatteluun ja toteaa, että toisin kuin New Thought ajattelussa, Rhondan esittämässä näkemyksessä vetovoiman lakiin puuttuu suunnitelmallisuus ja toimeen ryhtyminen halutun tulevaisuuden saavuttamiseksi [16]. Toisin sanottuna jos vain kuvittelet, mitä haluat tulevaisuudeltasi, mutta et tee mitään suunnitelmia sen saavuttamiseksi, etkä ryhdy

mihinkään toimenpiteisiin, niin tuskin saavutat sen mitä haluat.

Visioinnin ja saavuttamisen suhdetta voidaan havainnollistaa käytännön esimerkin avulla. Kun Arnold Schwarzeneggeriltä kysyttiin hänen kuntosaliharjoittelustaan, miksi hän työskentelee niin kovaa, 5–6 tuntia päivässä kuntosalilla ja aina hymyssä suin? Hän vastasi: ”Minä tähtään tavoitteeseen. Mr. Universe titteliin oman nimen edessä. Joten jokainen toisto, jonka teen auttaa minua pääsemään lähemmäksi tavoitteen saavuttamista, tekemään tavoitteesta ja visiosta todellista” [17]. Mr. Universe titteliä ei voi saavuttaa ainoastaan kuvittelemalla, vaan se vaatii myös työtä. On elämän tavoitteesi mikä tahansa, voit pohtia, mitä päivittäisiä toimenpiteitä teet sen eteen? Onko sinulla jotain päivittäisiä rutiineja tai harjoituksia, jotka vievät sinua kohti elämäsi tavoitetta?

Tavoitteita voi asettaa monin eri tavoin ja on selvää, että kaikkia itse asettamia tavoitteita ei välttämättä koskaan saavuta, joka voi myös johtaa pettymyksiin. Tavoitteiden saavuttamiseksi on myös kehitetty erilaisia menetelmiä, joiden tuloksellisuudesta on tieteellistä näyttöä. Yksi tällainen

on nelivaiheinen WOOP-menetelmä: 1) toiveen tunnistaminen, 2) tuloksen kuvittelu, 3) esteiden ennakointi, ja 4) suunnitelman laatiminen. WOOPin toimivuutta on testattu luokkahuoneissa, kuntosaleilla ja terveydenhuoltoympäristöissä, joissa sillä on havaittu olevan positiivisia vaikutuksia [18]. Visiotaulu voi esimerkiksi auttaa toiveen tunnistamisessa ja lopputuloksen kuvittelussa, johon lisänä WOOP tuo esteiden pohtimisen, kuten mikä on suurin este sisälläsi, joka saattaa estää sinua toteuttamasta toivettasi; ja suunnitelman tekemisen, mikä on tehokas toimenpide, jolla esteeseen puututaan. Näin varautumalla myös mahdollisiin esteisiin toiveiden ja tavoitteiden tiellä, ja tekemällä suunnitelmia niiden ylittämiseen, voi parantaa tavoitteiden saavuttamisen mahdollisuuksia.

Elämän tarkoitus tai kutsumus

Elämän tarkoituksen pohdintaan on myös esitetty toisenlaisia näkemyksiä. James Hillman [19] on tehnyt uudestaan tunnetuksi Platonin ideaa, jonka mukaan jokainen ihminen tulee maailmaan kutsumuksen kanssa. Tässä ideassa, jokaisen meidän sielullemme on annettu ainutlaatuinen daimon (todellinen

itse, jumalallisen kipinän henkilökohtainen ilmentymä, sisäinen ääni, anima/animus) [4] [20] [21] ennen syntymäämme, ja se on valinnut kuvan tai mallin, joka ohjaa meidän elämäämme maan päällä. Uusplatonismin oppi-isä Plotinos (205–270), selitti tämän niin, että sinä valitsit sielulle sopivan kehon, vanhemmat, paikan ja olosuhteet. Keho ja vanhemmamme ovat siis sielumme oma valinta – ja me emme ole vaan ymmärtäneet sitä, koska olemme sen unohtaneet [19]. Tämä idea antaa myös ymmärtää, että meidän on seurattava lapsuuttamme hyvin huolellisesti, jotta saamme varhaisia välähdyksiä sisäisen oppaan toiminnasta, jotta voimme ymmärtää sen aikomukset ja jotta emme estä sen tietä. Tätä ajatusta seuraten, James kehottaa 1) tunnistamaan kutsun ihmiselämän ensisijaisena tosiasiana, 2) linjaamaan meidän elämämme sen mukaan, 3) ja löytämään maalaisjärkeä ymmärtääksemme sen, että vastoinkäymiset ja onnettomuudet, mukaan lukien sydänsurut ja luonnolliset järkytykset, kuuluvat kuvan malliin, ovat sille välttämättömiä ja auttavat tekemään sen todeksi [19]. Tapoja oman elämän tarkoituksen tai kutsumuksen oivaltamiseen

voit löytää myös tämän lehden muista artikkeleista.

Lopuksi

Kun elämän tarkoitus tai kutsumus askarruttaa tai koet voimakasta tarvetta sen tekemisestä todeksi, voit kokeilla onko edellä mainituista menetelmistä apua elämän tarkoituksen tai kutsumuksen parempaan hahmottamiseen ja saavuttamiseen. Vaikkakin tässä artikkelissa on esitetty hautakiviharjoitus, elämän tarkoitusta ei tarvitse kuitenkaan ajatella staattisena – kiveen hakattuna ilmaisuna siitä mitä tahdot olla. Sen sijaan voi olla hyödyllistä ajatella elämän tarkoitusta dynaamisena prosessina, jossa sekä prosessin lopputulokset, että prosessi itse jalostuu matkan varrella. Myös kutsumukseen voi soveltaa samaa logiikkaa. Jos koet omaavasi kutsumuksen, sisäisen oppaasi kuvaa on mahdollista kirkastaa. Yhtälailla kutsumuksen tekemistä todeksi voit tietoisesti edistää sekä valita ja ottaa käyttöön rutiineja ja harjoituksia, jotka auttavat kutsumuksen tekemistä todeksi.

Lähteet:

- [1] L. Söderlund, Elämän tarkoitus, Turku, 2024.
- [2] R. J. Leider, The Power of Purpose: Find

Meaning, Live Longer, Better, Oakland: Berrett-Koehler Publishers, 2015.

[3] T. Dunderfelt, Elämäntarkoituksen psykologia, Helsinki: WS OYpro Oy, 2011.

[4] V. J. Strecher, Life on Purpose: How Living for What Matters Most Changes Everything, New York: HarperCollins, 2016.

[5] A. Niiles-Mäki, Handbook for Logotherapists - Theory and Praxis., Petäjävesi: Institute for Purpose-centered Philosophy Finland, 2024.

[6] J. Jussila, "Työn tarkoituksen ja merkityksellisyyden pohdintaa," HAMK Unlimited Professional, 23 10 2024.

[7] L. Uusitalo-Malmivaara, "Hyveet ja luonteenvahvuudet," tekijä: Positiivisen psykologian voima, Jyväskylä, PS-kustannus, 2016.

[8] Aristoteles, Nikomakhoksen etiikka, S. Knuutila, I. Niiniluoto, J. Sihvola ja H. Thesleff, Toim., Helsinki: Gaudeamus, 2012.

[9] C. Peterson ja P. Seligman, Character strengths and virtues: A handbook and classification, Oxford University Press, 2004.

[10] E. T. Berkman, J. L. Livingston ja L. E. Kahn, "Finding the "self" in self-regulation: The identity-value model," Psychological Inquiry, osa/vuosik. 28, nro 2-3, pp. 77-98, 2017.

[11] R. Byrne, Salaisuus, WSOY, 2008.

[12] R. Byrne, Ohjaaja, The Secret - Salaisuus. [Filmi]. 2006.

[13] L. Burton ja J. Lent, "The use of vision boards as a therapeutic intervention," Journal of Creativity in Mental Health, osa/vuosik. 11, nro 1, pp. 52-65, 2016.

[14] H. B. Kappes ja G. Oettingen, "Positive fantasies about idealized futures sap energy," Journal of Experimental Social Psychology, osa/vuosik. 47, nro 4, pp. 719-729, 2011.

[15] G. Oettingen ja D. Mayer, "The motivating function of thinking about the future: expectations versus fantasies," Journal of personality and social psychology, osa/vuosik. 83, nro 5, p. 1198, 2002.

[16] N. Farber, Throw Away Your Vision Board - Part 2, 2013.

[17] A. Schwarzenegger, Arnold Schwarzenegger Leaves the Audience SPEECHLESS | One of the Best Motivational Speeches Ever, 2020.

[18] G. Oettingen, Rethinking positive thinking: Inside the new science of motivation, Current, 2015.

[19] J. Hillman, The Soul's Code. In Search of Character and Calling., New York: Ballantine Books, 2017.

[20] I. Vil, Daimon - Myöhäisantiikin jumalhämärä, Salakirjat, 2022.

[21] C. Ponce, Working the soul: Reflections on Jungian psychology, Berkeley: North Atlantic Books, 1988.

[22] Strecher, V. J., University of Michigan, 2020.

Kosmiseen vaikuttaminen ja mystikon työkalupakki

Frater Akos Ekes

Frater Akos Ekes on toiminut AMORCin unkarinkielisen suurloosin suumestarina vuodesta 2019. Sitä ennen hän on toiminut useissa muissa AMORCin tehtävissä.

Frater Ekes on syntynyt Budapestissa, Unkarissa vuonna 1969, ja hän on naimisissa vaimonsa Klaudian kanssa. Hänellä on kolme lasta, Viktória, Anna ja Barnabás. Frater Ekesillä on MBA-tutkinto Case Western Reserve University/Central European University -yliopistosta. Hänen kiinnostuksen kohteisiinsa kuuluvat mystiikka, historia, jooga, lenkkeily ja valmennus.

Päätoimisen työnsä lisäksi Frater Ekes työskentelee veljeskunnan hyväksi vapaaehtoistyönä. Hän on syvästi kiitollinen siitä, että saa oppia, kokea ja palvella Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kautta.

Kosmiseen vaikuttaminen omaksi eduksemme on toive, joka on ollut olemassa ihmiskunnan alusta asti. Ensimmäiset maalaukset muinaisten luolien seinillä osoittavat, että muinaiset ihmiset tekivät kaikkensa, jotta metsästys onnistuisi. Tiedetään myös, että kuivilla

alueilla eri heimot kehittivät sadetanssinsa kutsuakseen sateen, joka on niin elintärkeä ihmisen elämälle.

Jos alamme etsiä todisteita, niitä löytyy hyvin nopeasti ja helposti, ja ne tukevat sitä tosiasiaa, että kautta aikojen ihmiset tekivät paljon vaikuttaakseen

kosmiseen maailmaan omaksi hyväkseen. Kuninkailla ja muilla hallitsijoilla oli tapana käyttää astrologeja apunaan määrittäläkseen parhaan ajankohdan hyökkäykselle sodassa, ja jotkut heistä tekivät erilaisia okkulttisia tai mystisiä harjoituksia saadaakseen toiveensa toteutumaan.

Nykyaikana kirjoista, elokuvista tai internetistä löytyy lukemattomia menetelmiä, jotka kertovat, miten ja mitä tehdä, jotta toiveesta tulisi totta. Oikeastaan pitäisi olla melko yllättävää, että on niin paljon onnettomia ihmisiä, jos tämän tärkeän tiedon ajatellaan olevan niin helposti lähes kaikkien saatavilla.

Mikseivät ihmiset voi yksinkertaisesti oppia tekniikkaa ja tulla välittömästi 100-prosenttisesti terveiksi tai tulla miljonääreiksi, maailmankuuluisiksi laulajiksi tai urheilijoiksi tai toteuttaa mitä tahansa toivettaan?

Veljeskuntamme opetuksista saamme selvästi paljon tietoa tässä suhteessa. Visualisointi perustuu siihen, että jokaisella fyysisellä eli näkyvällä ilmentymällä on suunnitelmansa tai alkulähteensä näkymättömässä ja että maailmankaikkeus on aina valmis täyttämään toiveet

ja pyrkimykset, kunhan vain muutama, mutta tärkeä kriteeri täyttyy, muun muassa se, että toiveemme on myös muiden hyväksi. Näiden voimakkaiden työkalujen myötä tulee myös vastuu: on sinun omalla vastuullasi, millaisen elämän luot itsellesi.

Käytössämme on kuvitteellinen työkalupakki, jossa meillä on paljon hyvin käytännöllisiä ja hyödyllisiä ”työkaluja”. Muistutetaan nyt seitsemästä näistä:

Intuitio, meditaatio, visualisointi, kontemplaatio, keskittyminen, rukous ja vahvistus.

Muistakaa, että meillä kaikilla on vapaus lisätä - ja meidän tulisi lisätä - työkalupakkiin mitä tahansa muita ruusuristiläisiä työkaluja, joita pidämme sopivina henkiseen seikkailuumme maan päällä.

Nyt kun meillä on siis työkalupakki, joka on varustettu monilla fantastisilla työkaluilla, niin jos sovellamme niitä, voimmeko tehdä kaikki unelmamme todeksi?

Toisin sanoen, voimmeko vaikuttaa kosmiseen kokonaisuuteen täysin omien toiveidemme mukaisesti?

Ennen kuin ryhdymme mihinkään toimii toteuttaaksemme jonkin toiveemme, on tärkeää miettiä, onko asia, jonka haluaisimme luoda, yksi tarpeistamme vai yksi haluistamme. Ero on todella tärkeä. Jos etsii selityksiä, niitä on useita. Tulkitsisin asian seuraavasti: Tarpeemme kuuluvat joko fyysisiin perustarpeisiin tai niihin asioihin, jotka ovat tärkeitä sisäisen minämme kehitykselle tietyinä ajankohtana. Halumme ovat egomme toiveita tai vaatimuksia.

Joskus on myös mahdollista ilmentää haluamamme, ja olen melko varma, että voisimme luetella tilanteita (minä voisin aivan varmasti luetella joitakin omasta elämästäni), joissa olemme epätoivoisesti halunneet jotakin, olemme ajatelleet sitä yötä päivää, puhuneet siitä muille, ja lopulta saimme sen vain tajutaksemme, että ei ole mitään pitkäaikaista iloa siitä, että saamme ja meillä on tuo tietty asia, jota ”halusimme” niin paljon.

Siksi on hyvin tärkeää soveltaa ja harjoittaa ”mystisiä työkaluja” siten, kuin ne on kuvattu ruusuristiläisten opetuksissa.

Tarkastellaan nyt lähemmin

kahta ”mystistä työkalua”: intuitiota ja visualisointia. Miksi nämä kaksi? Ennen kaikkea se oli intuitio, joka tuli minulle. Sitteen käytännöllisempi vastaus on se, että kaikista mystisistä työkaluista puhuminen veisi paljon enemmän aikaa kuin mitä meillä on käytettävissämme. Siksi tuntuu sopivalta valita yksi työkalu, jota voidaan hyödyntää aivan prosessin alussa, ja toinen, joka on enemmänkin toteutusvaihetta varten.

Intuitio on sitä, kun tieto saapuu yhtäkkiä tietoisuuteen. Se tapahtuu kuin nopea välähdys, ja yleensä se on meille hyvin selvää. Se on itse asiassa kosmisen tietoisuuden ilmaus meissä. Se on Sisäisen Mestariimme hetkellinen, tilapäinen virittäytyminen jumalallisen älykkyyden kanssa, joka astuu objektiiviseen mieleemme.

Intuitio on hyvin tärkeää, sillä se on luonnollista lähes kaikille, myös ihmisille, jotka eivät ole lainkaan kiinnostuneita mystiikasta. Tämä on etu, sillä jopa ilman harjoittelua koemme toisiinsa intuitiota. Tällöin tärkeintä on tunnistaa se ja uskaltaa uskoa, että se on todella tärkeää.

Jos tarkastelemme tiedotusvä-

lineiden uutisia, emmekö muista tilanteita, joissa katastrofista selvinneet kertoivat, että heillä oli intuitiivinen tunne (ehkä he eivät käyttäneet tätä sanaa) olla menemättä tiettyyn paikkaan tai nousematta tiettyyn ajoneuvoon. On myös tapauksia, joissa keksijät tai tiedemiehet ovat maininneet intuition olevan heidän löydöksiensä lähtökohta.

Pysähdytään nyt hetkeksi ja pohditaan lyhyesti, miten käytämme intuitiota ja miten voimme oppia käyttämään paremmin tätä fantastista työkalua, joka yhdistää meidät Sisäiseen Messariimme.

Voimme kehittää tätä työkalua niin, että siitä tulee hyvin tärkeä osa elämäämme. Muistamme myös, että sinnikkään harjoittelun lisäksi meidän tulisi pyytää intuitiota ja kutsua ja rohkaista sen ilmaantumista. Kun siis seuraavan kerran puhelimesi soi, ennen kuin katsot siihen, pyydä intuitiota kertomaan sinulle, kuka soittaa, tai kun katsot kelloosi tarkistaaksesi, mitä kello on, yritä intuitiivisesti tietää tarkka kellonaika kehittääksesi tätä kykyä.

Intuitiollakin on rajoituksensa. Ensinnäkin se on hyvin lyhyt

hetki, joten se voi helposti jäädä objektiivisen mielemme huomaamatta. Sitten, jos tunnistamme sen, analyttinen mielemme voi hyökätä meihin kysymyksillä ja epäilyksillä, jotka tulevat objektiivisesta mielestämme. Siksi on hyvä muistuttaa itseämme uskomaan siihen ensimmäiseen vaikutelmaan, joka tietoisessa mielessämme ilmestyy aiheeseen tai kysymykseen liittyen.

Koska intuition tärkein ominaisuus on myös se, että se on hyvin nopeaa ja hetkellistä, se liittyy yleensä meitä kiinnostavaan aiheeseen ja voi välittää vain lyhyitä viestejä.

Nyt kun olemme keskustelleet intuition tärkeistä ominaisuuksista, kiinnitetään huomiomme toiseen työkaluun, joka on erittäin hyödyllinen silloin, kun meillä on jo ajatus, toive tai suunnitelma, jonka haluaisimme toteuttaa. Tämä on itse asiassa juuri visualisoinnin lähtökohta: meillä on oltava mielessämme selkeä kuva tavoitteesta tai siitä, mitä haluamme saavuttaa.

Ennen kuin aloitamme harjoittelun, meidän on kuitenkin aina tutkittava, täyttääkö toiveemme seuraavat kriteerit.

1) Onko toiveesi sydämellesi rakas?

2) Onko tämä toive kohdennettu? Yhdessä visualisoinnissa pyrimme laatimaan yhden mielikuvan yhdestä ainoasta toiveesta. Täyttääkö tämä tuon ehdon?

3) Katsotaan nyt syvälle sieluumme: miksi tämä toive vetää meitä puoleensa? Onko toiveemme vain meitä itseämme varten vai onko se myös muiden hyväksi? Onko toiveemme toisen ihmisen tai ryhmän hyvinvointia vastaan? (Tällöin toiveemme ei toteudu.)

4) Olemmeko tehneet parhaamme tämän toiveen toteuttamiseksi?

Ja kun aloitat visualisointisi, näe se ikään kuin se olisi jo tapahtumassa tai on jo tapahtunut, ei niin kuin jotain, mitä vain kaipaamme.

Olemme nyt keskustelleet

kahdesta käytössämme olevasta mystisestä työkalusta, mutta on kuitenkin hyvä muistaa, että työkalupakissamme on seitsemän työkalua, joista aloittaa: intuitio, meditaatio, visualisointi, kontemplaatio, keskittyminen, rukous ja vahvistus, ja luetteloa voidaan laajentaa monilla muilla työkaluilla, joita suositellaan opetuksissamme.

Nämä mystiset työkalut on annettu meille vapaaseen ja ikuiseen käyttöön, joten käyttäkäämme niitä mahdollisimman usein - edellyttäen, että se miellyttää myös Kosmista - jotta elämämme kehittyy aikomustemme mukaisesti. Tunne sisäisesti, kuinka nämä työkalut vahvistavat, että olemme tämän vielä ei täysin luodun maailmankaikkeuden osaluojia.

Ja tehkäämme työmme Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan hyväksi.

Niin tapahtukoon!

"Oi, älä anna liekin sammua! Rakastettuna ajasta aikaan pimeässä luolassaan – rakastettuna pyhissä temppeleissään. Puhtaiden rakkauden palvelijoiden ruokkimana – älä anna liekin sammua pois!"

KYBALION

Mystiikan käytännön soveltaminen

Ralph M. Lewis, FRC
Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Imperaattori,
1939–1987.

Kokemukset, joita meillä on ja jotka syntyvät alitajunnastamme tai sisäisestä minästä, kun virittäydymme Kosmiseen, omaksuvat fyysisten aistiemme aistimukset. Mutta ne eivät käytä näiden perifeeristen aistien välinettä. Meditoidessamme voimme esimerkiksi kokea visuaalisen kokemuksen, joka on kohtaaminen, kuva tai harmoninen värisekoitus. Mut-

ta nämä eivät ole kuvia, joita fyysiset silmät havaitsevat. Itse asiassa silmien pitäisi olla kiinni meditoimassa, jotta ulkopuoliset objektiiviset vaikutelmat eivät häiritsisi niitä.

Kaikki meditaatiokokemukset on muunnettava objektiivisessa tietoisuudessamme aistiemme ominaisuuksiksi. Niillä on oltava sen olemus tai ominaisuudet, mitä objektiivisesti havaitsemme, tai muuten emme voisi ymmärtää kokemusta. Koko elämämme muodostuu niistä aistimuksista, jotka olemme saaneet objektiivisten aistiemme kautta. Jos siis meditoimassamme saisimme minkä tahansa kokemuksen, jossa ei olisi ääntä, tuntoa, hajua, makua tai näköä, sillä ei olisi meille mitään identiteettiä.

Kosmiset vaikutelmat tai alitajunnassamme olevat vaikutelmat ovat symbolisia - ehkäpä voisimme sanoa amorfisia - vai-

kutelmia, joiden värähtelytaajuutta emme ole vielä löytäneet. Ne muunnetaan sitten pienentämällä ne sellaisiksi oktaaveiksi tai energiataajuuksiksi, että ne aktivoivat aistivaikutelmiimme liittyviä aivojen alueita. Sitten näemme tai tunnemme, haistamme tai maistamme tuloksen sisäisesti.

Oletko koskaan tuntenut ihmistä, joka on saanut meditaation aikana psyykkisen kokemuksen, jonka ominaisuudet eivät vastanneet yhtä tai useampaa hänen reseptoriaistiaan? Jos tällaista suhdetta reseptoriaisteihin ei olisi, hän ei voisi kuvailla psyykkistä kokemustaan teille tai itselleen.

On olemassa meditaatiokokemuksia, jotka lähes ylittävät kuvauksemme niistä, mutta eivät tietenkään täysin. Olet kuullut ihmisten kertovan kokeneensa ekstaasin tilan, lähes selittämättömän rauhan tai tyyneyden ”tunteen”. Toiset henkilöt ovat sanoneet ”nähtyensä” mitä upeimman hienojen värien harmonian, jollaista he eivät ole koskaan nähneet objektiivisesti. Kokemus toteutui kuitenkin visuaalisena.

Voimme käyttää analogiaa

radiosta. Hertz-aallot tai korkeataajuiset aallot toimivat lähetysaseman äänen tuottamien sähköisten impulssien kantajana. Kun ne kulkevat ilmassa, ne ovat pelkkiä sähköaaltoja. Radiovastaanottimessa ne havaitaan, kun se on viritetty niihin oikein. Sitten muuntajat pienentävät niitä niin, että ne tuottavat vastaanottimenne kautta erilaisia impulsseja, jotka ilmassa vaikuttaessaan muuttuvat jälleen kerran ääneksi.

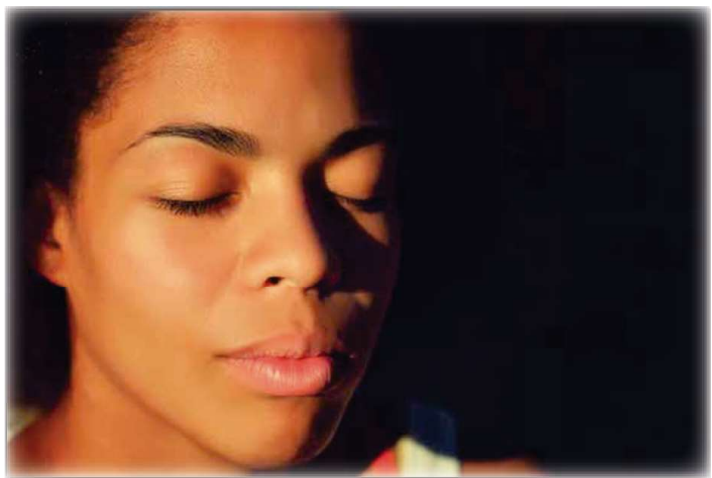
Meditaatiossa alkuperäinen impulssi ei siis välttämättä ole ollut visuaalinen tai auditiivinen. Se on saattanut olla vain niitä korkeamman psyykkisen oktaavin värähtelyjä, joilla on alemmalla asteikolla harmoninen vastaavuus johonkin aisteistamme ja joiden avulla koemme sen. Ilman tätä alitajunnan ja psyykkisen ja koko kosmisen oktaavin harmonista suhdetta meillä ei olisi muita kokemuksia kuin objektiivisten aistimustemme kokemukset. Toisin sanoen, tuntisimme tai tiedostaisimme ainoastaan aineellisen maailman.

Meditaatiossa on tärkeää pyrkiä kaikin tavoin tukahduttamaan objektiivisten aistien kautta tulevat impulssit - toisin

sanoen yrittää sulkea pois aistielinten kautta tulevat ulkoiset ärsykkeet. Lyhyesti sanottuna, yritä olla näkemättä, kuulematta, tuntematta, maistamatta tai haistamatta objektiivisesti. Myönnämme mielellämme, että tämä on erittäin vaikea asia, ja vain henkilö, joka on tahdolla saavuttanut täydellisen hallinnan tajunnantiloihinsa, voi tehdä sen. Tietoisuuden menettäminen ulkoisesta maailmasta vaatii hitaasti opittua tekniikkaa. Mutta jokainen meditaatiota harjoittava oppilas voi osittain vähentää ulkoisen maailman vaikutusta itseensä, mikä auttaa häntä ymmärtämään meditaation sisäisiä kokemuksia.

Yksinkertainen menetelmä ulkoisten ärsykkeiden huomion alistamiseksi meditaation aikana on keskittyä pään keskipisteeseen. Visualisoi, että päähän astutaan otsan kautta. Tämä on eräänlaista itsetutkiskelua - eli tietoisuutesi suuntaamista sisäänpäin. Kun tällainen ajatus hallitsee mieltäsi, kaikki ulkopuoliset äänet häiritsevät sinua vähemmän. Kun tunnet, että olet ainakin osittain saavuttanut tämän ”mystisen hiljaisuuden”,

sinun ei pitäisi enää keskittyä päähäsi. Tällainen keskittyminen on objektiivista ja estää sinua olemasta vastaanottavainen psyykkisille impulsseille. Siksi tällainen erityinen keskittyminen menetelmänä on vain alustava apuväline esittämistämme syistä.

Tietenkin sinun on järjestettävä ihanteellinen ympäristö meditaatiota varten. Tietyn mestaruuden saavuttanut adepti voi saada aikaan mystisen hiljaisuuden missä tahansa ympäristöstä riippumatta. Mutta neofyytin, oppivan ja kehittyvän oppilaan, on valittava ympäristö, joka on otollinen sille, mitä hän haluaa tehdä. Sen pitäisi olla paikka ja aika, jossa on kohtuullinen hiljaisuus. Lähellä ei saisi olla keskustelua, joka kuuluu tai joka häiritsee. Sanktumin tai huo-

neen valaistus on yhtä tärkeää. Varsinaisen meditaation aikana valaistuksen tulisi olla hyvin hämärä tai käyttää vain kynttilöitä. Miksi? Koska kirkas valo vaikuttaa silmiin, vaikka silmäluomet olisivat kiinni, ja lisäksi joidenkin henkilöiden aistihermopäätteet näyttävät reagoivan voimakkaaseen valoon. Näin ollen tällainen reaktio häiritsee meditaatiota.

Sanomattakin on selvää, että sinun on vältettävä myös perheenjäsenten tai ystävien keskeytyksiä meditaatiojakson aikana. Jos kontakti on syntymässä meditaatiossa ja joku tulee sisään ja puhuu sinulle juuri sillä hetkellä, kontakti ei silloin ainoastaan katoa, vaan sitä voi olla mahdotonta jatkaa uudelleen huomattavan pitkään aikaan.

Opiskelijan on saatava perheensä yhteistyöhön opintojensa ja meditaationsa kanssa. Jos tämä ei ole mahdollista, hänen on ainakin löydettävä jokin muu paikka harjoitusten ja meditaation suorittamiseen. Meditaatiossa voi joskus onnistua erinomaisesti puistonpenkillä puun alla luonnon helmassa, jossa ei ole häiriöitä.

Monet ihmiset pitävät mys-

tiikkaa täysin abstraktina ja idealistisena, jota ei juurikaan sovelleta arkipäivän arkisiin asioihin. Tämä mielipide ei pidä paikkaansa. Mystiikasta on hyötyä käytännön elämässä. Se on kuitenkin ymmärrettävä ja sitä on sovellettava asianmukaisesti.

Miten määrittelemme mystiikan? Mikä on sen merkitys? Mystiikka on itsen heräämistä tietoisuuteen jumalallisesta todellisuudesta. Minä tulee ensimmäistä kertaa tietoiseksi kosmisesta kauneudesta, joka on vastakohtana sen omalle rajalliselle epätäydellisyydelle. Sen jälkeen minuus yrittää jäljitellä kokemaansa jumalallista kauneutta. Mystiikka on lopullinen ja henkilökohtainen kokemus.

Uusplatonilainen filosofi Plotinos sanoi, että mystiikka on ”sielun ja jumalallisen välinen avioliitto” - toisin sanoen henkilökohtainen oivallus ykseydestä Absoluutin, Yhden, kanssa. Mystinen kokemus koostuu neljästä elementistä. Ensimmäinen on sanoinkuvaamaton. Tämä tarkoittaa, että kokemuksesta on vaikea selittää - se on enemmänkin tunne, jota on yhtä vaikea selittää kuin hienoa musiikkia. Mystiikan toinen elementti on noeettinen laatu. Tämä tarkoittaa

sitä, että yksilö kokee ainutlaatuisen uuden tiedon, joka koostuu syvällisemmästä valaistuksesta kuin mitä äly voi tarjota. Kolmas elementti on transsendenssi. Tämä tarkoittaa yksilön kyvyttömyyttä ylläpitää mystistä kokemusta pitkään. Kokemuksen muisti heikkenee ajan myötä. Neljäs elementti on passiivisuus. Ihminen huomaa, että minä on täysin passiivinen kokemuksen aikana. Silloin ei ole mitään tunne- tai mielenmyllerrystä.

Mystiikka on kokemus, ei pelkkä teoria. Mutta se on sisäinen kokemus. Jotta mystiikkaa voisi soveltaa, ihmisen on ensin työstettävä itseään ja sitten esineellistettävä kokemuksensa. Mystiikka tarjoaa substanssin, materiaalin, jonka pohjalta pohdiskelemme ja sitten toimimme. Mystiikka kieltää, että tieto rajoittuu vain perifeerisiin eli aistivaikutelmiin. Mystinen tiedon periaate väittää, että ihminen on pohjimmiltaan jumalallinen ja siksi kykenee välittömään kommunikointiin todellisuuden, Yhden, kanssa.

On tärkeää, ettemme sekoita mystistä tekniikkaa ja soveltamista. On olemassa erilaisia itämaisia ja länsimaisia tekniikoita. Tekniikka, olipa se mikä tahansa, on vain mekanismi. Se ei ole mystiikan lopullinen tavoite. Vertailun vuoksi mainittakoon, että työkalujen käytön oppimisen ja rakennuksen rakentamisen välillä on selvä ero. Mystiikan periaate on suhteutettava elämän ymmärtämiseen ja käyttöön.

Meditaatio on yksi mystiikan perustekniikoista. Sillä on kuitenkin myös käytännön sovelluksia, joita tarkastelemme seuraavaksi. Meditaation erityinen merkitys on sen rooli minuuden laajentumisen löytämisessä. Toisin sanoen tietoisessa olemuksessamme on enemmän kuin tavallisesti tiedostamme. Minuus on enemmän kuin vain

yksi tietoisuuden vaihe, kuten selitimme edellisessä luvussa. Esimerkiksi sähkö ei ole yhden jännitteen ilmiö. Inspiraatio, oivallus ja uudet näkymät todellisuudesta ovat palkintoja, kun olemme yhteydessä muihin tietoisuuden tasoihin. Jotkut pitävät meditaatiota pakenemisena todellisuudesta. Meditaatio ei ole vain oven sulkemista yhdenlaiselle havaintotavalle. Pikemminkin se on astumista psyyken eri kammioihin.

Yksi ensimmäisistä mystiikasta saatavista suurista hyödyistä on laaja näkemys ontologiasta, joka koskee olemisen luonnetta. ”Oleminen” viittaa absoluuttiseen todellisuuteen, Yhteen, Kosmokseen. Ontologia on metafysiikan perustekimusta, mutta metafysiikka lähestyy ontologiaa vain spekulatiivisesta ja älyllisestä näkökulmasta. Mystiikka sen sijaan tekee ontologiasta henkilökohtaisen kokemuksen.

Ontologiassa mystiikka saa ihmisen tuntemaan yhteyden koko todellisuuteen. Kosmoksen erilaiset teologiset jaottelut eivät enää hämmennä. Yksinkertaisesti todellisuudessa ei enää ole sellaisia alajaotteluja kuin taivas, helvetti, luonnol-

linen, yliluonnollinen tai absoluutti tai aika ja avaruus. Mystikko ei myöskään löydä niin sanottua materiaa täysin erillisenä ja erillään siitä, mitä kutsutaan aineettomaksi maailmaksi.

Todellinen mystikko on myös panteisti. Hänelle Jumalallinen, Henkinen Olemus, läpäisee kaiken. Lisäksi ne lait, joiden avulla jumalallinen toimii tai ilmenee, ovat myös jumalallisia. Olennon ja sen ilmenemisen lakien välillä ei voi olla eroa, aivan kuten ihmisen ajatukset ja teot liittyvät toisiinsa. Siksi panteisti näkee jumalallisen ilmentymän kaikissa luonnonilmiöissä. Mutta hän ymmärtää, että mikään asia, mitä se sitten onkin, ei edusta täysin Kosmista, Jumalallista. Kuten hollantilainen filosofi Spinoza sanoi, luonnon kokonaisuus ei myöskään ole koko jumalallisuuden kokonaisuus. Tämä on totta, koska jumalallinen on potentiaalisena olemuksena enemmän kuin se, mikä on jo olemassa.

Tästä syystä mystinen panteisti kokee käsityksensä Jumalasta tai jumalallisesta jokaisessa luonnonilmiössä. Hän pyrkii ymmärtämään luontoa. Hän pyrkii henkilökohtaiseen läheisyyteen sen kanssa, mikä

johtaa minuuden harmoniaan. Mystinen panteisti ei hyväksy vanhaa teologista ajatusta, jonka mukaan vain ihmisellä on hengellinen olemus. Jos ihmisen sielu on jumalallisen tietoisuuden emanaatio, niin kaikilla elollisilla olennoilla on sielu, mutta vähäisemmässä määrin ilmenneenä. Elämän tietoisuus on yhtenäinen riippumatta siitä, minkä muodon organismi ottaa.

Onko sellaisella abstraktilla aiheella kuin mystinen panteismi käytännön arvoa? Kyllä, koska se vastustaa monia taikauskon ja tietämättömyyden muotoja. Se saa ihmisen tajuaan, että kaikki asiat läpäisevä Kosminen Voima on veljeys ja sisarus.

Toinen mystiikan käytännöllinen puoli on tasa-arvon käsite, jota se selittää. Filosofisesti sana tasa-arvo voi näyttäytyä loogisena paradoksina, joka on näennäisesti ristiriidassa itsensä kanssa. Esimerkiksi asia, joka on kaikin puolin tasa-arvoinen toisen asian kanssa, menettää oman erillisyytensä, sillä tällainen tasa-arvo sisältäisi tasa-arvon toisen kanssa myös ajassa ja tilassa. Näin ollen moninaisuutta ei olisi olemassa, koska olisi olemassa vain olosuhteiden

singulariteetti.

Tästä näkökulmasta katsottuna absoluuttista tasa-arvoa ei ole olemassa. On vain suhteellista tasa-arvoa eli samankaltaisuutta. Mystiikka osoittaa, että ihmiskunnassa ei ole absoluuttista tasa-arvoa, paitsi olemuksen osalta, ja tämä olemus on kaikkia eläviä olentoja läpäisevä Elämänvoima. Ihmiset eroavat toisistaan älyllisyytensä, tunteidensa ja itsetietoisuutensa suhteen. Ainoa tasa-arvo, johon meidän tulisi pyrkiä, on oikeus tuntea itsemme. Tällaiseen oikeuteen liittyy kuitenkin velvoite, jonka mukaan kaikkien ihmisten on voitava ajatella ja ilmaista ajatuksiaan. Vain tässä mielessä mystiikka hyväksyy ajatuksen tasa-arvosta.

Toinen mystiikan käytännön sovellus on sen käsitys arvosta. Mystikko tietää, että arvo on ensisijaisesti suhteellinen käsite. Se, minkä yksi ihminen voi hyväksyä arvoksi, toinen ei ehkä hyväksy. Eikö siis ole olemassa absoluuttisia arvoja, joita kohti kaikkien ihmisten tulisi pyrkiä? Ainoa absoluuttinen arvo on elämä, sillä kaikki muu riippuu siitä. Kuitenkin jopa tämäkin arvo on kvalifioitava. Pelkkä eläminen ei ole ihmisyyden korkein

saavutus. Ihmiset voivat käyttää elämää sekä oikein että väärin. Elämänvoima on puhtaassa tilassaan luovaa, ei rappeuttavaa. Henkilökohtaisen elämänarvon pitäisi sitten olla samassa järjestyksessä. Jokaisella meistä on kykyjä, joista osa on vielä uinuvassa tilassa, joka on vielä herättämättä. Ne voivat olla mekaanisia, taiteellisia tai älyllisiä taitoja, jotka kaikki vaihtelevat kehitysasteeltaan. Velvollisuudeksemme tulee antaa elämällemme arvoa luomalla jotakin arvokasta tai auttamalla muita, jotka pyrkivät tekemään niin. Jos laiminlyömmme luovan kykymme tai vaikutamme siihen, että muut tekevät niin, annamme elämälle väärän arvon.

Mystiikka tarjoaa tekniikoita,

joiden avulla voi oppia oman henkilökohtaisen arvonsa elämässä. Intuitio eli oivallus on yksi näistä tekniikoista. Vanha mystinen sanonta, elämän taloudellisuus, neuvoo, että ihmisten ei pidä tuhlat elämää. Meidän pitäisi käyttää sitä käytännöllisesti eli tehokkaasti. Meidän pitäisi ihannoida henkilökohtaista rakentavaa luovuutta jossakin muodossa.

Meidän ei tarvitse olla neroja lisätäksemme arvoa elämäämme. Avulias ehdotus, lohduttava ajatus, eettisen vääryyden estäminen ovat kaikki arvokkaita arvoja. Jos nämä arvot ovat saaneet inspiraationsa mystisestä tutkimuksesta, ne ovat esimerkkejä mystiikan käytännön soveltamisesta.

*U*usien oivallusten etsiminen johtaa meidät siihen Totuuteen, että ihmisellä on sisällään kyky itsemestaruuteen. Tällaisen tutkimuksen käynnistäminen häiritsee vakiintuneita mielipiteitä ja asenteita. Tärkeintä koko elämässä on kuitenkin todellinen tietoisuus itsestä.

Monet ihmiset aloittavat henkisen etsinnän ja tulevat nopeasti harhautetuiksi työn älyllisellä puolella ja sen seurauksena laiminlyövät ”harjoitukset”. Tämä ei ole suositeltava lähestymistapa. Opetusten älyllinen puoli on mielenkiintoinen, se avaa ikkunoita moniin uusiin näkyihin, mutta kaikki opetukset ja ohjeet, jotka tulevat sinulle kirjojen, opintokirjeiden, puheiden, luentojen, videositysten, keskustelujen jne. välityksellä, kuuluvat kaikki informaation kategoriaan. Et voi tietää mitään, ennen kuin koet sen itse. Ennen kuin koet asian itse, se jää sinulle vain mahdollisuudeksi.

Tohtori Gerard Encausse, (Papus)

Rukoushetki

Fr. AMORC

02.04.2010

Muut opetuslapset nyökkäilivät ja vilkuilivat toisiaan osoittaakseen olevansa samaa mieltä Filippuksen kanssa. Jeesuskin nyökkäsi ja paransi hieman asentoaan pellavaisen liinan päällä.

Totta, mutta hengelle kaikki on yhtä pyhää ja rakasta, joten sille on yhtä juhlavaa vieraila talossa kuin temppelissä. Mutta sovitaan nyt vaikka, että kutsumme ruumistamme pyhän hengen temppeliksi.

Opetuslasten joukosta kuului matalaa muminaa, jossa oli hyväksyvä äänenpaino. He istuivat sekalaisesti ryhmittyneinä Jeesuksen lähellä. He olivat kokoontuneet Andreaksen ja Pietarin kotiin. Veljesten talossa tuoksui aina hieman kala, niin kuin kalastajien kodissa yleensäkin. Seinillä roikkui verkkoja ja valo pääsi sisään yhdestä suuresta ikkunasta. He istuivat

Meidän ruumiimme on kuin talo, jossa pyhä henki asuu. Meidän ei pidä samaistua ruumiiseemme, koska emmehän samaistu taloomme-kaan, jossa asumme.

Jeesus piti tauon, joka oli hänen tapaistaan. Tauko jätti sanat leijumaan ilmaan ja hiljaisuudessa niiden ääni kaikui voimakkaana opetuslasten mielessä. Filippus rykäisi ennen kuin kysyi:

Eikö ruumiimme ole pareminkin kuin temppeli, koska henkemme on niin pyhä, että pelkkä talo ei tee sille oikeutta.

silmät suljettuina maalattialla. Osa istui pelkkien olkien päällä, mutta osa oli levittänyt alleen pellavaisen liinan. Jeesus jatkoi.

Tärkeintä on oppia löytämään tie tuon temppelin sydämeen. Hän piti taon ja jatkoi hieman naurahtaen: – Sanokaamme alttarille. Kun löydämme tuon alttarin, kumartukaa sen edessä ja uhratkaa kaikki ajatukset ja tunteet sen edessä.

Opetuslapset istuivat hiljaa ja heidän kulmiensa kurtistelusta näki että he yrittivät soveltaa kuulemaansa. Sitten Jeesus lisäsi aistittuaan opetuslasten yrityksen.

Älkää yrittäkö liikaa. Olette jo perillä. Ajatelkaa että kun suljette silmänne, olette tuolla tempelissä, mutta ette näe mitään, koska on pimeää. Teidän tarvitsee vain kumartua rukoilemaan. Sisäisesti. Rukoilkaa Jumalaa, henkeänne.

Jeesus piti taas tauon ja opetuslasten kurtut silenivät ja näytti että Johannes oli jonkinlaisessa hurmoksessa, hänen

huojuessaan ja täristessään paikallaan. Simon kysyi hiljaisella äänellään.

Miten meidän pitäisi käytännössä toimia kun rukoilemme.

Jeesus ymmärsi heti mitä Simon tarkoitti ja vastasi rauhalliseen tapaansa.

Rukoileminen on sitä, että ette ajattele mitään, ette tunne mitään, ettekä ole mitään. Suuntaatte sisäisen katseenne vain sydämeenne, jossa alttari sijaitsee. Kun onnistutte rukoilemaan tällä tavalla, tulette näkemään Jumalan, joka on sisäisesti meissä.

Taas hiljaisuus palasi opetuslasten ja Jeesuksen ympärille ja rukousharjoitus jatkui. Sitten Maria lisäsi Jeesuksen viereltä.

Tämä ei ole helppoa, mutta jos rukoilemme ahkerasti saamme nähdä Hänen kasvonsa ja astumme Taivasten valtakuntaan.

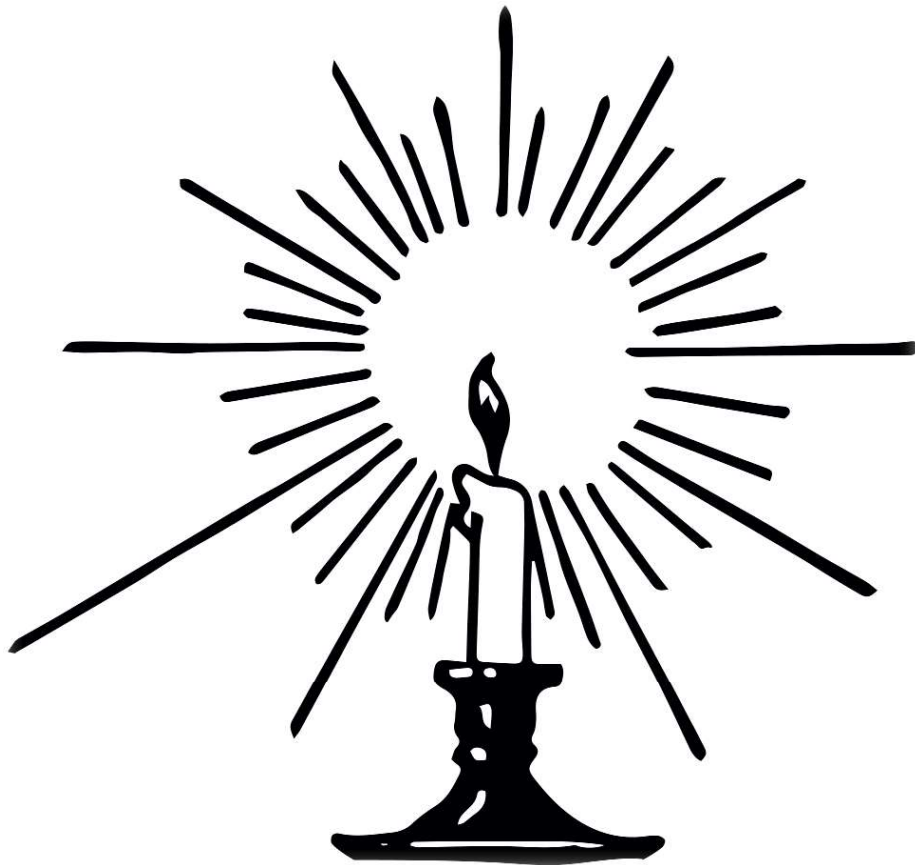
Keskipäivän hetki oli vaihtunut iltapäivän ensi hetkiin, kun he lopettivat rukoilemisen. Vapautunut rupattelu täytti äkkiä kalastajaveljesten kodin. Jeesus

rupatteli mukana ja oli hetkessä muuntautunut opettajan roolista takaisin tasavertaiseksi opetuslasten kanssa. Johannes oli edelleen rukouksessa ja hänen ilmeensä oli hurmioitunut ja kyyneleet valuivat pitkin poskia. Sitten hän avasi silmänsä ja sanoi ääni väristen.

Taidan tietää mitä tarkoitat Taivasten valtakunnalla. Se on täällä ja tuolla. Se on kaikkialla. Olemme aina olleet siellä, mutta nyt sen vasta muistan. Jumala näytti sen minulle.

Jeesus nyökkäsi päätään ja hymyili onnellisena.

Hienoa! alatte päästä perille.

**Martinisti -Veljeskunta toimii AMORCin sisällä.
Voit halutessasi aloittaa myös martinistiopinnot
suomenkielellä.**

**Ruusuristin Veljeskunnan
Jäsenlehti**